

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

§. 4. Quid de purgatorio sentiendum sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

PARAGRAPHUS IV.

Quid de Purgatorio sentiendum sit.

CATHOLICA veritas, cui firmiter adhaerendum est, docet esse Purgatorium; id est, locum quemdam, in quo tanquam in carcere post hanc vitam usque ad certum & definitum tempus detinentur, ac purgantur animae fideles, quae in statu quidem gratiae, sed tamen nondum plenè à peccatis purgatae è corporibus exierunt, ubi fidelium viuorum orationibus, & suffragijs, ac praesertim sanctissimo Missae sacrificio possunt subleuari. Hanc veritatem olim VValdenses, Albigenes, Apostolici, & plures alij Catholicæ fidei hostes impugnarunt, ut videre est apud Bellarm. Lib. 1. de Purg. cap. 1. quibus adiunxerunt se hodierni hæretici tam Lutherani, quàm Caluinista, qui omnes nullum esse post hanc vitam Purgatorium contendunt, sed animas statim ut à corporibus separantur, vel in cælum euehi, vel in infernum detrudi.

Refellitur hic error, & nostræ fidei veritas probatur 1. ex scriptura: 2. Mach. 12. ubi dicitur, quòd *Sancta & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut à peccatis soluantur*: quæ verba, cum neque de beatis, neque de damnatis intelligi possint, sequitur, ut de quodam tertio hominum genere sint intelligenda, qui habeant adhuc aliqua vincula; à quibus post mortem solui queant; proindeque de illis, qui in Purgatorio detinentur. Hunc autem librum Machabæorum esse Canonicum (quidquid hæretici in contrarium dicant) constat non modò ex Concil. Trid. sess. 4. in decr. de Canon. script. sed etiam ex Concil. Carth. 3. (cui interfuit, ac subscripsit S. Aug.) cap. 47. item ex S. Innocentio I. Epist. 3. ad Exuperium cap. ult. & ex Gelasio I. in Concil. 70. Episcoporum, ut refertur dist. 15. cap. *Sancta Romana*, Probatum etiam ex II. 4. *Si abluerit Dominus sordes filiarum Sion, &c. in spiritu iudicij, & spiritu ardoris*: quem locum de poena Purgatorij explicat

cat S. Aug. lib. 20. de ciuit. cap. 25. Item ex S. Matth. 12. vbi dicit Dominus, quædam peccata esse, quæ non remittuntur neque in hoc sæculo, neque in futuro. Vnde colligunt SS. Patres, quædam peccata remitti in futuro sæculo, id est, post hanc vitam, per orationes, & suffragia Ecclesiarum. Ita S. Aug. lib. 21. de ciuit. cap. 24. & lib. 6. in Iulianum c. 5. S. Greg. lib. 4. Dialog, c. 39. & S. Bern. Hom. 66. in Cant.

Probatur 2. ex variis Conciliis, in quibus præscribitur, vt orationes & suffragia pro defunctis fidelibus offerantur: vt in Concil. Carthag. 3. cap. 29. Bracarenfi 1. c. 39. & Aurelian. 2. cap. 14. vnde sequitur, aliquos fideles defunctos in tali loco esse, vbi orationibus & suffragiis viuentium iuuari possint, proindeque esse in Purgatorio.

Probatur 3. ex SS. Patribus, qui Purgatorium apertissime afferunt, vt S. Greg. Nyss. oratione pro mortuis circa medium, vbi de iusto ex hac vita excedente loquens dicit, quod non poterit à corpore egressus diuinitati participare, nisi maculas animo immixtas Purgatorius ignis absterget: & S. Aug. lib. 21. de ciuit. c. 24. loquens de iusto qui cum leuibus peccatis decedunt, Tales (inquit) consistente Iudicij diem per penas temporales, quas eorum spiritus patiuntur, purgatos, æternis supplicijs non tradendos. Item ex alijs SS. Patribus, qui pro fidelibus defunctis orandum, ac Missæ sacrificium offerendum esse dixerunt, vt S. Cyrill. Hierosolym. Catech. 5. Mystag. Pro omnibus inquit, oramus, qui inter nos vitæ sancti sunt, maximum credentes esse animarum iuuamen: S. Greg. lib. 4. Dialog. cap. 55. Multum, inquit, solet animas etiam post mortem sacræ hostiæ salutari adiuuare; ita vt hanc nonnunquam ipsorum defunctorum anima expetere videantur.

Porro, cum tantummodo fidelium iustorum animæ in Purgatorio detineantur, quæ ab omni peccati mortalis reatu immunes, ex hac vita decedunt, sequitur, ob duas tantum causas ibi purgari debeant, nimirum vt pro peccatis venialibus, cum quibus nondum quousque culpam remissis à corporibus exierunt, vel pro peccatis temporibus

temporalibus, quæ peccatis mortalibus, aut venialibus quoad culpam remissis debentur, pro quibus plenè non satisfecerunt.

Hæ autem animæ in Purgatorio existentes, pro peccatorum illorum expiatione grauissimas haud dubiè pœnas patiuntur; adeò vt SS. Patres doceant pœnas illas Purgatorii quibuscunque huius vitæ pœnis esse longè grauioribus, vt S. Aug. in Psal. 37. S. Greg. in Psal. 3. pœnitentialem, & alij, quos citat Gamach. cap. 5. de Purgat.

Quamuis autem Doctores quidam Catholici, vt Dyon. Carth. lib. de quatuor nouissimis art. 47. & Michaël Baius lib. 2. de meritis operum c. 8. existiment, grauissimam animarum illarum pœnam in eo consistere, quòd nullam suæ salutis habeant certitudinem, sed quasi suspensæ, & dubiæ occulta quadam iudicij diuini dispositione teneantur; communis tamen Theologorum doctrina est, animas fideles in Purgatorio detentas, de salute sua æterna certas ac securas esse: tum quia (vt docet S. Thom. 22. q. 18. a. 3.) spes Theologica in illis manet, ac proinde etiam fides, ex qua certissimè scire possunt, animas in Purgatorio detentas esse saluandas; aliunde verò satis certò sciunt, se esse in Purgatorio non verò in inferno: tum ex dictamine propriæ conscientiæ; norunt enim se Deum super omnia amare, nec vllò aduersus eum odio moueri, neque etiã ab alijs animabus secum detentis, vident illum blasphemari, vt fit à reprobis in inferno, sed potiùs laudari: quæ omnia fusiùs explicata & probata habentur apud Gamach. c. 3. & vlt. de Purg. & Bellarm. lib. 2. de eod. Purgat. c. 4. qui etiam c. 7. obseruat ex Beda & alijs probatis authoribus diuersos esse in Purgatorio pœnarum gradus, disparemque animarum statum, quarum aliæ alijs longè minùs torquentur; imò earum aliqua nullum alium nisi tantummodo dilatã fœlicitatis dolorem sustinent.

Quæres 1. vbinam sit Purgatorij locus? Resp. locum Purgatorij ordinariũ esse in ipsiis terræ visceribus, vt docet S. Thom. S. Bonau. Sot. & alij apud Gamach. cit. c. 5.

L 3 Diximus,

Diximus, ordinarium: quia interdum ex aliqua diuina dispensatione purgantur animæ in aliis quibusdam locis; vel quia in ijs peccauerunt, vel etiam ad instructionem & terrorem viuorum, vt ex S. Greg. S. Thoma, Petro Damiano, & alijs obseruat idem Gamach.

Quæres 2. quanto tempore animæ in Purgatorio detineri debeant? Resp. id ab eo solo cognosci, cuius iudicio iusto illic detinentur; certum nihilominus esse, aliquas illic animas pluribus annis, imò etiam sæculis detineri; cum Ecclesia probet consuetudinem illam anniuersaria celebrandi pro aliquibus defunctis, etiam si constet illos ante ducentos, vel etiam plures annos ex hac vita migrasse; quod minimè probaret, si tamdiu eas illic detineri posse, certum esset.

Quæres 3. an animæ ex Purgatorio aliquando egredi possint, & hominibus appareant. Resp. non modo ex Purgatorio, sed & ex ipso inferno, imò etiam ex limbo animas, Deo ita volente, egredi posse, & de factis interdum egressas fuisse, aliisque viuentibus apparuisse, vt docet S. Aug. lib. de cura pro mortuis agenda cap. 16. & id ipsum variis exemplis, & historiis exactissimis & fide dignissimis authoribus probat Bellar. cit. lib. 3. cap. 8.

